

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118365833
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:6118365833.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátom, so sídlom Majerníkova 3479/3A, Bratislava, proti žalovanému: B. Š., C.. XX.XX.XXXX, S. H. X, XXXXX M., zastúpený JUDr. Vladimírom Servátkom, IČO: 34034765, advokátom so sídlom Pri Podlužianke 3, 934 01 Levice, o zaplatenie 4 500,00 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je **p o v i n ň ý** zaplatiť žalovanému žalobcu.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 4 500,00 Eur, úrok z omeškania 8,75% ročne zo sumy 4 500,00 Eur od 3.10.2012 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.5.2012 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 4 500,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 02.10.2012. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS správ alebo emailov. Na upomienky nereagoval. Žalovaný bol výzvou zo dňa 24.10.2018 vyzvaný na zaplatenie nároku. Žalovaný neuhradil ku dňu podania návrhu žiadnu sumu.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal vo veci dňa 4.12.2018 pod č.k. 4Up/927/2018 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu istinu 4 500,00 Eur, úrok z omeškania 8,75% ročne zo sumy 4 500,00 Eur od 3.10.2012 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor. V písomnom odpore uviedol, že žalobca uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu, že záväzok sa stal splatným a to dňom 02. 10. 2012. Žalovaný uplatňuje premlčanie nároku žalobcu v súlade s ust. § 101 OZ tým, že žalobca neuplatnil svoj nárok na súde v riadnej premlčacej lehote a to najneskôr 02. 10. 2015. Na základe vyššie uvedeného žalovaný uplatňuje námietku premlčania nároku žalobcu.

3. Žalobca k písomnému odporu žalovaného uviedol v podaní zo dňa 26.2.2019, že žalobca a žalovaný v postavení podnikateľského subjektu uzatvorili dňa 18.05.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.500 EUR ktorý sa Žalobcovi zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 3.888 EUR v 12-tich mesačných splátkach po 699 EUR. Žalovaný žalobcovi nepoukázal ani jednu dohodnutú splátku, čím porušil svoj platný záväzok z titulu Zmluvy, pričom žalobcovi ku dňu vyhotovenia tohto podania nepoukázal ani len čiastočnú úhradu svojho peňažného záväzku. Žalobca ďalej uvádza, že žalovaný bol z hľadiska plnenia svojho peňažného záväzku po celý čas jeho platnosti pasívny a na výzvy Žalobcu na úhradu za účelom mimosúdneho urovnania záväzku nereagoval. Žalobca v zmysle uvedeného tunajší súd i naďalej žiadal, aby vyhovel žalobnému návrhu v celom rozsahu a zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný k podaniu žalobcu uviedol, že žalobca sa vo svojom vyjadrení nezaoberal meritórne vznesenou námietkou premlčania. Žalobca svoj nárok neuplatnil v riadnej premlčacej lehote a to najneskôr 2.10.2015. Žiada, aby námietka premlčania bola zo strany súdu uznaná.

5. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 3.7.2019 rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, doručenie mali riadne vykázané. Právny zástupca žalobcu neúčast' písomne ospravedlnil a žiadal, aby sa súdne konanie uskutočnilo v ich neprítomnosti. Neúčast' žalovaného ospravedlnil jeho právny zástupca. Právny zástupca žalovaného na predmetnom pojednávaní zotrval na podanom odpore ako i písomnom vyjadrení. Uviedol, že zo strany žalobcu nárok nebol uplatnený na súde v stanovenej 3 ročnej resp. 4 ročnej premlčacej lehote. Žalovaný mal poskytnutý úver splatiť do 18.6.2013, pričom zo strany žalobcu došlo k uplatneniu nároku na súde dňa 27.10.2018, pričom uplynula tak od 19.7.2013 3 ročná ako i 4 ročná premlčacia doba. Žiadajú podanú žalobcu zamietnuť.

6. Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa so žalobou s prílohami, dôkazmi, písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom právneho zástupcu žalovaného, súd zistil tento skutkový a právny stav:

7. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 18.5.2012. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalobcom žalovanému vo výške 4 500,00 Eur, pričom sa žalovaný ako dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 3 888,00 Eur t.j. zaplatiť celkovo čiastku 8 388,00 Eur v 12 mesačných splátkach po 699,00 Eur počnúc dňom 27.6.2012. Zároveň dlžník prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný na úvere neuhradil žiadnu splátku. Žalobca podaním zo dňa 24.10.2018 vyzval žalovaného k úhrade 6 887,31 Eur (4 500,00 istina; 8,75% úrok z omeškania ročne od 3.10.2012 do zaplatenia vo výške 2 387,31 Eur) v lehote 3 dní.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 52 Obč. zák. (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 Obč. zák. (v znení účinnom k 18.5.2012) (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Obč. zák. neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť, a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

13. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. V prvom rade si bolo potrebné ozrejmiť, či Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.5.2012, ktorú uzatvorili strany sporu, je alebo nie je spotrebiteľskou zmluvou. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom bola uzatvorená zmluva o úvere, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Na prvý pohľad sa javí byť zmluva uzavretá dňa 18.5.2012 nie spotrebiteľskou, ale iba zmluvou o úvere riadiacou sa ust. Obchodného zákonníka § 497 a nasl., keďže žalovaný je označený s IČO-m XXXXXXXXXX t.j. ako podnikateľ a, že úver sa poskytuje na výkon podnikania. Podstatné preto v tomto smere je ozrejenie, či žalovaný pri podpise vystupoval ako fyzická osoba - podnikateľ a či žiadal úver na účely podnikania. Aj za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 Obč. zák. týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Tým treba podľa názoru súdu dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania alebo povolenia úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný a teda nespotebiteľský úver, majúci sa takto riadiť výlučne úpravou zmluvy a Obchodného zákonníka, čiže ťaží veriteľa, žalobcu. V predmetnom konaní žalobca nepreukázal, že predmetný úver bol poskytnutý žalovanému na výkon podnikania. Nespotebiteľský charakter zmluvy nebol v konaní preukázaný. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ a žalobca ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 100 Obč. zák. (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

17. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 Obč. zák. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcom, súd sa teda

najskôr zaoberal, či uplatnený nárok je premlčaný. Žalobca sa k námietke premlčania žalovaným vznesenej už pri prvom úkone- podanom odpore- nevyjadril.

20. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

21. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (pórov, tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

22. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcom. V zmysle § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka súd prihliadol na námietku premlčania dlžníka t.j. žalovaného a podanú žalobu zamietol. Čo sa týka počítania lehoty a doby premlčania, súd tu aplikoval § 101 Obč. zák., kde a uvádza, že ide o trojročnú premlčaciu dobu a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť po prvýkrát. Čo sa týka počítania, od kedy žalobca si mohol svoju pohľadávku vymáhať, súd len poukazuje na predmetnú zmluvu o úvere, kde splatnosť prvej splátky bola dňa 27.6.2012, pričom úver mal uhradiť v 12 mesačných splátkach a teda splatná posledná splátka úveru bola dňom 27.5.2013. Každú jednu splátku si žalobca mohol vymáhať každý nasledujúci mesiac 28.-meho toho ktorého mesiaca vo výške 699,00 Eur počnúc 28.7.2012, keďže súd nemal preukázané, že by došlo k zaplateniu celého úveru. Súd poukazuje na to, že i napriek uvedenému, celý úver bol splatný najneskôr dňa 27.5.2013 a nasledujúcim dňom 28.5.2013 si žalobca mal nárok uplatniť uvedenú sumu. Od 28.5.2013 mu začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu podanou žalobou tak uplynula dňa 30.5.2016. Žalobca podanú žalobu a teda svoj nárok uplatnil na súde dňa 27.10.2018. Nárok uplatnený žalobcom podanou žalobou je tak v celej výške premlčaný. Keďže k uplatneniu nároku na súde došlo po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe, súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol.

23. Podľa § 255 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100%. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).